

SCRISOARE CIRCULARĂ

Aprilie 2017

Ediție aniversară 55 de ani în slujba Domnului

Doresc să-i salut din adâncul inimii pe toți frații și pe toate surorile din întreaga lume în Numele scump al Domnului nostru Isus Hristos, cu textul din Apoc. 1:1:

„Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan...”

Apostolul Ioan a fost un astfel de slujitor căruia i-a fost descoperită partea profetică a planului de mântuire. Apostolul Pavel a fost un astfel de slujitor căruia i-au fost descoperite toate lucrurile care urmau să aibă loc în timpul harului până la revenirea lui Hristos.

Pavel a putut scrie: *„Mulțumesc lui Hristos Isus, Domnul nostru, care m-a întărit, că m-a socotit vrednic de încredere și m-a pus în slujba Lui...”* (1Tim. 1:12). Eu pot spune același lucru. La fel și următoarele cuvinte rămân adevărate: *„Și Dumnezeu a rânduit în Biserică, întâi, apostoli; al doilea, proroci; al treilea, învățători; apoi, pe cei ce au darul minunilor; apoi, pe cei ce au darul tămăduirilor...”* (1Cor. 12:28).

Domnul Dumnezeu Însuși a așezat slujbele în Biserică Sa în conformitate cu planul Său de mântuire. Așa cum slujba deosebită a fratelui Branham a jucat un rol important în planul de mântuire pentru toată biserica din întreaga lume din timpul nostru, la fel este și cu slujba prin care ultimul mesaj premerge în mod nemijlocit a doua venire a lui Hristos.

Domnul a vorbit lui Ieremia: „*Dar Domnul mi-a zis: «Nu zice: ‘Sunt un copil’ (avem 29 de ani când am fost chemat), **căci te vei duce la toți aceia la care te voi trimite și vei spune tot ce-ți voi porunci... Bine ai văzut; căci Eu veghez asupra cuvântului Meu ca să-l împlinesc... Ei vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui; căci Eu sunt cu tine ca să te scap»***, zice Domnul” (Ier. 1:7, 12, 19).

Lui Iosua, marele preot, i-a fost spus: „*Așa vorbește Domnul oștirilor: «Dacă vei umbla pe căile Mele și **dacă vei păzi poruncile Mele**, vei judeca și Casa Mea și vei priveghea asupra curților Mele, și te voi lăsa să intri împreună cu cei ce sunt aici»” (Zah. 3:7).*

Cu adevărat, Dumnezeu a descoperit prorocilor și apostolilor Săi ceea ce a hotărât El din veșnicie pentru fiii și fiicele Sale – iar în aceste zile de pe urmă ni le-a descoperit și nouă. Niciodată înainte Cuvântul și întreg planul lui Dumnezeu n-au fost descoperite în întregime și cu atâta claritate așa cum s-a întâmplat în timpul nostru.

În scrisorile circulare anterioare am relatat de-a lungul anilor despre trăirile deosebite care sunt în legătură directă cu slujba pe care Domnul Însuși mi-a încredințat-o în 2 aprilie 1962.

La rugămintea mai multor frați slujitori, voi face cunoscute încă o dată unele date personale. Așa cum mulți dintre voi știu, m-am născut în luna decembrie a anului 1933 în regiunea Danzig, cunoscută mai înainte ca Prusia de Vest. În ianuarie 1945, împreună cu părinții și frații mei, am fugit de linia frontului și în martie 1945 ne-am stabilit în nordul Germaniei. Începând cu anul 1947 am participat la adunări evanghelistice și conferințe creștine internaționale, în special în orașul Hamburg. În anul 1948 am trăit pocăința și întoarcerea la Dumnezeu și am fost botezat în apă, iar în anul 1949 am primit botezul Duhului Sfânt și mi-am dedicat viața Domnului și Mântuitorului meu, Isus Hristos.

Am participat adesea la adunările Bisericii Penticostale Elim de pe strada Bach, la fel și la adunările Bisericii Penticostale Libere de pe strada Eimsbütteler din Hamburg. În anii de după război, Duhul Sfânt lucra în special printre cei expulzați și refugiați. Câteodată revărsarea Duhului Sfânt era atât de puternică încât întreaga adunare Îl lăuda în armonie pe Dumnezeu vorbind în limbi în timpul rugăciunii.

Despre William Branham am auzit pentru prima dată de la evanghelistul american Hal Herman în anul 1949 în timpul unei Conferințe pentecostale. El fusese corespondent de război și în anul 1945 a filmat ruinele orașului Hiroshima după atacul cu bomba nucleară. Albert Götz a scris mai târziu în revista *Mehr Licht* (Mai multă lumină) despre William Branham și lucrurile extraordinare care au avut loc în slujba lui. El a publicat traducerea în limba germană a cărții scrise de Gordon Lindsay, *William Branham - un om trimis de Dumnezeu*.

Din luna ianuarie a anului 1952 locuiesc în Krefeld. Aici era o mică adunare pentecostală liberă în care am fost rugat să predic din când în când. După ce am citit cartea *William Branham - un om trimis de Dumnezeu*, în inima mea s-a ridicat dorința să-l aud personal pe acest bărbat al lui Dumnezeu.

În august 1955 am fost martor al slujbei binecuvântate a fratelui Branham în Karlsruhe. Simplitatea și smerenia lui au lăsat o adâncă impresie asupra mea. În adunări am văzut darul vindecării însoțit de darul profetic prin care el vedea în viziuni ceea ce îi descoperea Dumnezeu cu privire la viața celor care erau în rândul de rugăciune. Aceeași slujbă ca cea a Domnului nostru, așa cum este descrisă în evangheliile, se desfășura sub ochii noștri. Cu adevărat, orbii își recăpătau vederea înaintea noastră; ologii puteau merge și cei grav bolnavi erau vindecați. Evanghelia deplină a lui Isus Hristos era predicată și Dumnezeu o confirma cu semnele care o însoțeau (Mar. 16:20). Din prima zi am fost convins că nimeni nu putea face lucrările care se petreceau acolo decât dacă Dumnezeu este cu el și El Însuși le face. În august 1955 am trăit în Karlsruhe adunări așa cum sunt descrise în Biblie și zile ca cele de pe vremea apostolilor.

Știam cât de diferit învață, cred și botează diversele biserici. Din această cauză, voiam să știu ce crede și ce învață acest om al lui Dumnezeu; căci Dumnezeu confirma Cuvântul pe loc în fața miilor de oameni. Cu această dorință adâncă am participat la marea Convenție „Voice of Healing” (Glasul vindecării) din Dallas, Texas în SUA care a avut loc din 6 până în 15 iunie 1958 și fusese organizată de Gordon Lindsay. Evangheliști renumiți internațional vorbeau în timpul

adunărilor de dimineața și de după amiază, dar în adunările de seară fratele Branham era vorbitorul principal. Aceasta mi-a dat posibilitatea să fac o comparație între ei și primele trei zile mi-au fost mai mult decât suficiente ca să mă clarific. Legitimarea divină a slujbei lui era ceea ce făcea deosebirea dintre fratele Branham și toți ceilalți evangheliști.

Înainte serviciului de seară din 12 iunie 1958 din Dallas, m-am apropiat de fratele Branham și i-am spus: „Frate Branham, eu văd diferența dintre tine și toți ceilalți evangheliști. Aș vrea să știu ce crezi și ce înveți tu”. Răspunsul lui a fost: „Eu am un mesaj pe care trebuie să-l aduc. Mergi la Leo Mercier, el înregistrează predicile pe benzi și cere-i câteva din ele...”. La sfârșitul acestei conversații el mi-a spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce în Germania cu acest mesaj”. În acel timp trăiam în Canada de doi ani și jumătate. Cu acea ocazie am auzit pentru prima oară despre un „mesaj”. Apoi la despărțire ne-am îmbrățișat. În ziua următoare m-am dus la fratele Mercier și el mi-a dat cinci predici înregistrate pe benzi. I-am lăsat adresa mea și de atunci încolo am primit fiecare predică pe care o ținea fratele Branham.

O nouă fază

Scurt timp după aceea m-am întors în Germania. Aici am participat la slujba de predicare așa cum făcusem înainte de a emigra în anul 1956 în Canada. În octombrie 1959, conducătorul Bisericilor pentecostale libere a venit la Krefeld și în timpul unei adunări ne-a avertizat public cu privire la fratele Branham și învățătura lui. Pentru mine și pentru un grup de frați și surori – eram cu totul 14 persoane – venise momentul să părăsim acea biserică. Ne-am adunat într-o mică părășie de casă unde am și tradus prima predică a fratelui Branham, în decembrie 1959. Domnul ne-a dăruit har și curând a trebuit să închiriem o sală cu 70 de locuri. Puțin mai târziu am închiriat o sală cu exact 120 de locuri. Apoi am închiriat una cu 240 de locuri, căci din ce în ce mai mulți frați și surori din alte orașe veneau la închinare. În aprilie 1974 am putut inaugura clădirea cu 750 de locuri a propriei

noastre biserici. De-a lungul acelor ani predicile fratelui Branham, care-mi erau trimise în mod regulat, erau derulate pe magnetofon și traduse simultan. Astfel, ca biserică, am trăit o creștere spirituală armonioasă.

Trăirile mele din adunările fratelui Branham, fie că au fost în 1955, 1958 sau 1962, precum și întâlnirile mele personale cu el vă sunt bine cunoscute. Cele 21 de scrisori primite de la fratele Branham între 11 noiembrie 1958 și 30 septembrie 1965, mărturisesc despre legătura mea personală cu omul lui Dumnezeu.

Aceasta este ziua pe care a rânduit-o Domnul

Fără o chemare nu este nicio însărcinare

Nici o însărcinare fără o chemare

Duminică, 2 aprilie 2017, vor fi 55 de ani de când credinciosul Domn m-a chemat după voia Lui, în conformitate cu planul Său de mântuire. Pavel a mărturisit de trei ori despre chemarea lui și anume, în Fapte 9, Fapte 22 și în Fapte 26. La fel fratele Branham a mărturisit de multe ori despre chemarea sa. Cei ce au găsit har înaintea lui Dumnezeu, au crezut; cei ce nu au crezut, au trecut pe lângă ea. Același lucru se întâmplă acum.

Apostolul Pavel se prezintă în felul următor: „**Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu...**” (Rom. 1:1). Și apostolul Iacov se prezintă ca „slujitor”: „**Iacov, rob al lui Dumnezeu și al Domnului Isus Hristos, către cele douăsprezece seminții care sunt împrăștiate: Sănătate!**” (Iac. 1:1). La fel a făcut-o și apostolul Petru: „**Simon Petru, rob și apostol al lui Isus Hristos...**” (2Pet. 1:1). Un slujitor credincios face totul conform îndrumărilor date de Domnul său, face exact așa cum îi poruncește Domnul lui.

În diferite scrisori circulare am relatat și alte trăiri care sunt în legătură directă cu slujba pe care mi-a încredințat-o Răscumpărătorul meu în mod personal. El mi s-a adresat în mod repetat cu „slujitorul Meu” și eu pot numi fiecare loc unde s-a întâmplat, la fel îmi amintesc

unde și când a avut loc. Nici o singură dată nu a fost un vis. Am fost treaz de fiecare dată. Pot spune înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, ca și Pavel: *„Când eram...deodată..am auzit un glas care-mi zicea....”* (Fapte 22:6). Cine poate cuprinde ce înseamnă să auzi glasul pătrunzător al Domnului și cine poate înțelege răspunderea celui ce primește îndrumări directe din partea Lui?

- Krefeld: Mărturia mea despre trăirea puternică din 2 aprilie 1962 vă este binecunoscută tuturor de mulți ani. Când se crăpa de ziuă, am auzit glasul puternic al Domnului: **„Slujitorul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să predici Cuvântul Meu”**. Eu am răspuns: „Iubite Domn, ei nu mă vor asculta...”. Răspunsul Domnului a fost: **„Slujitorul Meu, va veni vremea când ei te vor asculta. Depozitați hrană căci vine o mare foamete. Atunci tu vei sta în mijlocul oamenilor ca să împarți hrana...”** și apoi au urmat detaliile la care trebuia să iau seama. Ultimele două lucruri pe care mi le-a poruncit Domnul au fost: **„Slujitorul Meu, nu înființa biserici locale și nu publica propria ta carte de cântări, căci acesta este semnul unei denominații”**. Eu cred că bisericile locale sunt biblice, dar nu este sarcina mea să înființez biserici în alte orașe și țări. Deși toate bisericile folosesc de obicei o carte de cântări – și noi facem la fel – eu nu pot publica una. Eu am urmat cu strictețe ceea ce mi-a spus Domnul.
- Marsilia, Franța: **„Slujitorul Meu, scoală-te și citește 2Timotei capitolul 4, prin care vreau să-ți vorbesc...”**. După serviciul din seara precedentă mi-a fost pusă întrebarea despre semnificația celor șapte tunete din Apocalipsa cap. 10. Atunci n-am avut niciun răspuns. În dimineața următoare Domnul Însuși mi-a dat răspunsul din Scriptură: **„Propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura”**. Atunci am pus Biblia pe măsută, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Iubite Domn, pe cât de sigur mi-ai poruncit Tu ca să citesc acest text,

pe atât de sigur este că orice ar fi vorbit cele șapte tunete nu a fost scris în Cuvântul lui Dumnezeu. De aceea nu poate fi predicat despre ele”. Acesta este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Adevărații slujitori ai lui Isus Hristos sunt obligați de Însuși Dumnezeu ca să predice doar **ceea ce este scris** (Apoc. 1:1-3) și să nu scoată sau să adauge ceva la cuvintele Scripturii (Apoc. 22:18-20). Cele șapte tunete din Apoc. 10 își vor face auzite glasurile atunci când Domnul va coborî ca Înger al legământului și va pune un picior pe pământ și celălalt pe mare.

- Krefeld: Viziunea cu lanul de grâu și combina a fost cu totul deosebită. Această viziune a fost de atunci ținută batjocoritorilor. Un frate a scris cu mulți ani în urmă și o broșură cu titlul „Dosarul combina”. În aceasta el mă descrie ca antihrist, ca înșelător etc. și mă batjocorește în toate felurile. Eu spun cu sinceritate înaintea Dumnezeului Atotputernic doar ceea ce am văzut și auzit: am fost luat în Duhul și dus într-un lan mare de grâu foarte copt. Am văzut spicele toate aplecate sub greutatea boabelor și deja arse de soare. Eu știu că sămânța Cuvântului a fost semănată în toată perioada de har și în fiecare epocă a Bisericii a fost adunată o recoltă de suflete. Dar Scriptura vorbește și despre ceea ce se va întâmpla chiar la sfârșit, atunci când grâul va fi adunat în hambarul ceresc (Mat. 3:12). Am observat atunci că nu era niciun mărăcine în tot lanul și am știut în duhul că neghina fusese deja îndepărtată, după cum este scris: *„Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: «Smulgeți întâi neghina și legați-o în snopi»”* (Mat. 13:30). Apoi m-am uitat în stânga mea și am văzut o combină nou nouă. În acel moment Domnul a vorbit cu glas poruncitor: **„Slujitorul Meu, combina este pregătită pentru tine ca să aduni recolta”**. Am plecat imediat și m-am urcat pe combină. Dar apoi a început să se întunece; părea că se dă o luptă în norii amenințatori. Și am spus: „Credinciosule Domn, este prea târziu; nu pot strânge recolta: judecățile vin asupra

pământului”. În clipa următoare soarele a străpuns cu toată puterea printr-o deschidere din pătura de nori și a strălucit peste lanul de grâu. Imediat am pornit combina și am început să strâng recolta. De îndată ce am terminat cerul s-a și întunecat complet și nu se mai putea auzi decât trosnete și bubuituri de tunete.

- Krefeld: **„Slujitorul Meu, anulează călătoria în India!”**. Am făcut-o doar după ce Domnul mi-a poruncit-o a doua oară. Îmi ridicasem deja biletele de la agenția de voiaj și urma să zbor în acea zi de vineri din octombrie, 1976. Avionul pentru cursa Bombay – Madras la care aveam rezervate biletele a luat foc imediat după decolare, s-a prăbușit și toți cei 96 de pasageri și-au pierdut viața. Numele meu era pe lista pasagerilor – fapt confirmat de apelul telefonic primit de la Ministerul Afacerilor Externe; dar încă nu venise vremea plecării mele Acasă.
- Edmonton, Canada: **„Slujitorul Meu, te-am rânduit conform Matei 24:45-47 ca să împarți hrana la vremea potrivită”**. Acesta este răspunsul primit de mine din gura Domnului, după ce cu o zi înainte fratele Bablitz mă întrebese dacă slujba mea poate fi găsită în Biblie, așa cum era cazul cu slujba fratelui Branham. Până atunci nici eu însumi n-o știam. O, nespusa credincioșie a lui Dumnezeu! Amin. Dar chiar fratele Branham îmi spusese în 3 decembrie 1962: „Frate Frank, așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi și restul hranei”.
- Krefeld: **„Slujitorul Meu, când va începe ultima mișcare, îți voi vorbi din nou. Atunci Duhul Meu va fi sfințit în tine...”**. Orașul Zurich a fost de asemenea menționat. Eu țin tare de făgăduința că Dumnezeu va face la sfârșit o lucrare scurtă și puternică la care noi vom fi părtași: *„Căci Domnul va împlini pe deplin și repede pe pământ Cuvântul Lui (Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ – versiunea King James)”* (Rom. 9:28).
- Krefeld: **„Slujitorul Meu, când se vor deschide granițele, Eu voi chema afară Mireasa din țările Europei de Est”**. În această viziune, stăteam pe un podium într-o mare sală de

festivități. Mulți oameni au intrat și fiecare și-a ocupat locul. Apoi am văzut că mai erau multe scaune goale. În clipa următoare glasul Domnului a răsunat puternic, venind din partea dreaptă a candelabrului sub care stăteam: **„Slujitorul Meu, când aceasta se va întâmpla, venirea Mea va fi foarte, foarte aproape!”** Am văzut apoi intrând în mod ordonat grupuri distincte din țările Europei de Est. Fratele conducător al fiecărui grup m-a salutat și apoi a mers împreună cu tot grupul ca să-și ocupe locul în sală. După ce a intrat și ultimul grup, am privit împrejur și am văzut că toate locurile din sală erau acum ocupate. Am avut această viziune cu 13 ani înainte de căderea Zidului Berlinului în 1989 și deschiderea granițelor către Europa de Est. În acel timp, în 1976, nimeni nu se gândea că blocul Estic se va dizolva și că va avea loc unificarea Germaniei și a Europei.

- Krefeld: **„Slujitorul Meu, du-te pe parcela vecină și închină-Mi-o Mie...”**. Porțiunea aceea de teren fusese un lagăr în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și încă mai era separat de terenul nostru cu un gard de 2,30 metri din sârmă ghimpată. Eu am intrat pe porțița care ducea către centrul comercial cu care eram învecinați, am ocolit gardul, am îngenuncheat în tufișuri și am închinat terenul acela Dumnezeui cerului, pentru Biserica Lui de pe pământ. Astăzi, pe acel loc sunt construite dormitoare, la fel și tipografia, birourile, încăperea unde se pregătesc trimiterile poștale și bazinul pentru botez.
- Krefeld: **„Slujitorul Meu, du-te la R. T., ia bătrânii cu tine și citește-i Cuvântul adresat de prorocul Isaia lui Ezechia. El se va face bine (Isa. 38)”**. Fratele Russ, fratele Schmidt și cu mine am făcut așa cum a poruncit Domnul și Dumnezeu și-a confirmat Cuvântul cu o vindecare miraculoasă.
- Krefeld: **„Slujitorul Meu, du-te, vorbește Cuvântul, pentru ca femeia credincioasă să nu rămână de rușine în fața soțului ei necredincios”**. O soră scumpă a condus 300 de km cu o mașină nou nouță ca să participe la serviciul de închinare.

Când a vrut să se întoarcă acasă, mașina n-a mai pornit. Unii dintre frații noștri care se pricepeau la mașini, precum și experții de la serviciul de asistență rutieră, au făcut tot ce-au putut, dar n-au mai putut-o porni. Eu tocmai treceam prin camera de rugăciune când deodată a răsunat glasul Domnului. Nimeni nu își poate închipui câtă siguranță și ce absolut aduce cu sine cuvântul venit direct de pe buzele Domnului. Am ieșit în curte (câțiva frați erau încă lângă mașină), m-am dus la sora respectivă și i-am spus: „Întoarce-te în mașină și pornește motorul, căci așa a vorbit Domnul...”. Sora a răspuns: „Dar noi am încercat totul ...”. Eu am întrerupt-o: „Nu vorbi, ci mergi și fă cum ți s-a spus în Numele Domnului!” Zis și făcut: mașina a pornit la prima cheie și ea s-a întors acasă cu acea mașină fără niciun alt incident. În dimineața următoare mașina n-a mai pornit și a trebuit să fie remorcată și dusă la service. Acolo au descoperit că pompa de alimentare cu combustibil era defectă și a trebuit înlocuită.

- Krefeld: Sâmbătă, 18 noiembrie 1978, la ora 10:00 dimineața, Domnul mi-a vorbit pe când eram în biroul Centrului de misiune: **„Slujitorul Meu, cercetează în cartea Faptelor Apostolilor și vezi dacă vreodată a fost rânduit pentru slujbă un bărbat împreună cu soția lui”**. Mi-am luat Biblia și am început să citesc în Faptele Apostolilor. Nu după mult timp am văzut că până și cei șapte diaconi au fost chemați fără soțiile lor. Cu acest îndemn direct, Dumnezeu Însuși a demascat o prorocie mincinoasă dată în mai 1976, prin care eu trebuia să dedic în slujbă un frate cu soția lui – lucru pe care îl și făcusem, pentru că eram sub impresia că este un AȘA VORBEȘTE DOMNUL.
- Krefeld: În decembrie 1980 am fost într-o călătorie misionară în Africa. Într-o noapte la Accra, în Ghana, am fost înțepat de țânțari de patru ori. După ce m-am întors acasă, pe 1 ianuarie 1981 am fost dus la spital unde am fost diagnosticat cu malarie tropicală în stare avansată. Trei zile mai târziu, l-am auzit pe prof. dr. Becker, șeful echipei medicale, spunând: „Este prea

târziu, prea târziu. Nu se mai poate face nimic. Nici un medicament, nici chiar o transfuzie de sânge nu mai poate fi de ajutor acum”. Eu nu mai puteam vorbi, dar încă puteam auzi. Eu am simțit că mi se apropia sfârșitul și singura mea grijă era: „Doamne, Răscumpărătorul meu, cum stau eu în fața Ta?” Chiar atunci am fost luat din trupul meu și dus sub cerul liber, acolo unde am văzut o mare mulțime îmbrăcată în alb. Toți erau în floarea tinereții lor (Iov 33:25). De reținut a fost culoarea diferită a părului lor. Surorile aveau păr lung care li se revărsa pe spate. Cu toții eram duși în chip maiestuos din ce în ce mai sus. Apoi am văzut o linie orizontală de despărțire, asemănătoare cu aceea care se vede deasupra norilor atunci când răsare soarele. Eu am știut în duhul că dincolo de ea Îl vom întâlni pe Domnul în văzduh. Am privit în sus și am văzut Sfânta Cetate. Valuri de slavă treceau prin acel trup ceresc. Eu am știut: aceasta este răpirea. Am fost cumplit de dezamăgit atunci când m-am întors în trupul meu pământesc.

- Krefeld: **„Slujitorul Meu, strânge-Mi poporul, pe toți cei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă... Vreau ca ei să asculte Cuvintele Mele...”**. Mai târziu am găsit două versete care transmit același mesaj: Deuteronom 4:10: **„Strânge poporul la Mine! Căci vreau să-i fac să audă cuvintele Mele...”** și Psalmul 50:5-6: **„«Strângeți-Mi pe credincioșii Mei, care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!» – Atunci cerurile vor vesti dreptatea Lui, căci Dumnezeu este Cel ce judecă”**. Poporul lui Dumnezeu, adevărata Biserică a Noului Legământ, este strâns acum ca să asculte Cuvintele lui Dumnezeu. Noi trebuie să acceptăm și să primim în mod personal ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin încheierea Noului Legământ: **„Căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”** (Mat. 26:28). Cei ce fac parte din poporul lui Dumnezeu vor veni să asculte Cuvintele lui Dumnezeu. Toți ceilalți vor merge mai departe pe căile lor. Acest verset se împlinește acum: **„Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele**

lui Dumnezeu; voi de aceea n-ascultați, pentru că nu sunteți din Dumnezeu” (Ioan 8:47).

- Varna, Bulgaria: Pe 15 iulie 1999 eram într-o călătorie misionară când, pe la prânz, am fost luat afară din trup și transpus în Rai. Am văzut o plinătate de lumină colorată în culorile curcubeului care se mișca armonios ca și cum ar fi avut viață în ea. Am știut în duhul că scaunul de domnie era mai sus, în dreapta mea, pentru că de acolo venea acea lumină ce părea amestecată cu foc. În stânga mea un cor bărbătesc cânta Psalmul 34 în limba germană și toți aveau mâinile ridicate: „Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie. Gustați și vedeți ce bun este Domnul! Ferice de omul care se încrede în El!”. Fratele Branham a spus de 68 de ori: „Îngerul Domnului este acum aici, pe platformă”. Era prezența Domnului în stâlpul de lumină supranatural.

Totul este numai har: chemarea, însărcinarea și trăirile care le însoțesc. Rămâne faptul că mesajul trebuie să premerge a doua venire a lui Hristos. Fratele Branham a spus acest lucru de 17 ori și nimic nu poate face fără putere ceea ce a fost hotărât înaintea întemeierii lumii în planul de mântuire: „***Eu am vestit de la început ce are să se întâmple și cu mult înainte ce nu este încă împlinit. Eu zic: «Hotărârile Mele vor rămâne în picioare și Îmi voi aduce la îndeplinire toată voia Mea...»***” (Isa. 46:10).

Până în ziua de azi am fost în stare să duc la îndeplinire însărcinarea divină doar datorită hotărârii mai dinainte a lui Dumnezeu. Credincios celor poruncite mie de Domnul în 2 aprilie 1962, am aranjat adunări în 25 de orașe din Europa de Vest în anii 1966 și 1967, la scurt timp după moartea fratelui Branham. Începând cu anul 1968 am călătorit în țări din Europa de Est trecând prin Moscova și ajungând în Urali și chiar în Siberia. După aceea au fost adăugate alte țări și continente. Am condus din oraș în oraș, am călătorit din țară în țară, am zburat de pe un continent pe altul și am predicat Cuvântul așa cum îmi poruncise Domnul în 2 aprilie 1962. Am fost chiar și în Cairo, în Damasc, Alep și Beirut.

Alte locuri în care am învățat din Cuvântul lui Dumnezeu și am predicat mesajul includ Canada, SUA, America Latină, Africa, Asia, Australia, Noua Zeelandă și chiar Beijing, unde la începutul anilor '80 am fost primit ca un oaspete oficial. Credinciosul Domn a dăruit harul și binecuvântarea Sa cu prilejul fiecărei călătorii. Eu iau foarte în serios însărcinarea Lui pe care fratele Branham a confirmat-o pe 3 decembrie 1962 în prezența a doi martori: împart hrana spirituală și predic Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu oriunde se ivește o ocazie.

În cei 55 de ani de la acea puternică trăire din 2 aprilie 1962 am putut vizita 160 de țări (unele din ele de mai multe ori) și am predicat în 650 de orașe. Călătoriile misionare lunare din toată această perioadă de timp au făcut ca distanțele parcurse cu avionul să depășească, până în prezent, 10 milioane de mile. Nu stau niciodată mai mult de o zi sau două într-un loc și predic în cel mult două sau trei adunări, plecând apoi în următorul oraș ca să predic din însărcinarea lui Dumnezeu ultimul mesaj până când și ultimii oameni, care sunt hotărâți înainte de întemeierea lumii, sunt chemați afară. Cu ajutorul programelor de televiziune putem ajunge și în țări pe care nu le-am putut vizita încă în mod personal. **În acest fel Evanghelia este predicată până în cele mai îndepărtate colțuri ale lumii, tuturor neamurilor ca mărturie (Mat. 24:14) și celor aleși pentru chemarea afară (2 Cor. 6:14-18), iar apoi va veni sfârșitul; aceasta este ceea ce a spus Domnul.**

În toți acești ani am avut și adunări binecuvântate aici, în Centrul de Misiune. Chiar dacă Satana a încercat în 1979 să mă distrugă nu numai pe mine, ci și să submineze încrederea în însărcinarea divină, să rupă Biserica și să ruineze întreaga lucrare prin calomnie și defăimare, noi am reușit cu ajutorul lui Dumnezeu să mergem mai departe, după Cuvântul Domnului din Isa. 54:17: „*Orice armă făurită împotriva ta va fi fără putere; și pe orice limbă care se va ridica la judecată împotriva ta o vei osândi. Aceasta este moștenirea robilor Domnului, așa este mântuirea care le vine de la Mine, zice Domnul*”.

Adevărații credincioși și-au luat la inimă Cuvântul lui Dumnezeu: „*Adevărat, adevărat vă spun că cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește; și cine Mă primește pe Mine*

primește pe Cel ce M-a trimis pe Mine” (Ioan 13:20) și au rămas credincioși. Trist, dar și următorul lucru se împlinește: „*Dar nu toți au ascultat de Evanghelie. Căci Isaia zice: «Doamne, cine a crezut propovăduirea noastră?»*” (Rom. 10:16).

Am ajuns să înțeleg că un slujitor trebuie să poarte aceeași povară ca Domnul său și ca toți ceilalți slujitori ai lui Dumnezeu; în mod deosebit Iov și familia lui care au avut o sarcină greu de purtat. Apostolul Iacov a scris: „*Iată, noi numim fericiți pe cei ce au răbdat. Ați auzit vorbindu-se despre răbdarea lui Iov și ați văzut ce sfârșit i-a dat Domnul* (Iov 42:10); ***și cum Domnul este plin de milă și de îndurare***” (Iac. 5:11). La fel ca Iov, Biserica va trăi o dublă restituire. Ceea ce a spus Domnul despre Biserică rămâne adevărat pentru veșnicie: „...***și porțile Locuinței morților nu o vor birui***” (Mat. 16:18).

Frați și surori din toată lumea vin să participe la adunările internaționale care au loc în fiecare lună. Peste 1700 de adunări de casă și adunări întregi din peste 170 de țări ni se alătură acum în direct prin internet. Dumnezeu cel Atotputernic ne-a înzestrat cu tot ce era necesar: bătrâni și diaconi, cântăreți și instrumentiști care îmbogățesc serviciile noastre, frați și surori care vorbesc câteva limbi astfel că atât serviciile cât și broșurile pot fi traduse în 15 limbi, lucrători pricepuți în partea tehnică, în tipografie și la coletaj. De la început am putut trimite în mod gratuit toate broșurile, cărțile, CD-urile și DVD-urile în toată lumea datorită faptului că Dumnezeu a călăuzit frați și surori să susțină lucrarea misionară internațională. El nu a uitat nimic. Slava și cinstea I se cuvin numai Lui pentru totdeauna!

Noi așteptăm ca în scurt timp să aibă loc ultima lucrare a lui Dumnezeu în mijlocul alor Săi, după cum este scris în Iac. 5:7-8: „*Fiți, dar, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă rodul scump al pământului, și îl așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie. **Fiți și voi îndelung răbdători, întăriți-vă inimile, căci venirea Domnului este aproape***”. Ferice de cei ce iau parte la ceea ce face Dumnezeu în prezent!

Începutul și sfârșitul Reformei

Reforma lui Luther de acum 500 de ani este sărbătorită anul acesta atât de protestanți cât și de Biserica catolică prin numeroase evenimente, multe din ele fiind ecumenice. Totuși, întoarcerea la ceea ce este scris în Biblie, pocăința și întoarcerea personală la Hristos, Mântuitorul și relația personală cu Dumnezeu au început de fapt cu 150 de ani mai înainte cu John Wycliff în Anglia și Jan Hus în Republica Cehă. Un olandez, Erasmus din Rotterdam, a fost primul care a publicat Noul Testament cu textul grecesc original. Reforma nu s-a limitat doar la Germania, ci a cuprins întreaga Europă. Prin Luther s-a făcut străpungerea finală. Pentru că a recunoscut importanța Bibliei, el a tradus-o în limba germană pentru ca tot poporul s-o poată citi.

Fotografia arată câteva persoane care au jucat un rol important în timpul Reformei: Jan Hus, un ceh care a lucrat în Praga; Martin Luther cu soția sa Katharina de Bora și prietenul său Philipp Melancthon care au lucrat în Germania; Huldrych Zwingli, un bărbat curajos din Elveția, care a lucrat în Zurich; și Jean Calvin, un francez care a lucrat în Geneva. Este impresionant să vezi bărbații și femeile care au contribuit la străpungerea Reformei.

Citind despre cunoștința diferită și subiectele pe care se certau reformatorii, oricine va înțelege că acela era doar începutul. Au urmat alte treziri prin Meno Simons ca întemeietor al menoniților, prin John Smith ca premergător al baptiștilor și John Wesley ca fondator al

metodiștilor. În secolele următoare, temele biblice și trăirea personală a mântuirii au fost incluse din ce în ce mai mult în vestire prin Contele de Zizendorff în biserica moravă și de către alți predicatori ai trezirilor. Așa au mers lucrurile și în secolele următoare, până la începutul secolului al XX-lea. Trezirea pentecostală, care a început cu revărsarea Duhului Sfânt pe 9 aprilie 1906, în Los Angeles pe Azusa Street, a fost străpungerea înspre creștinismul de la început în ce privește darurile Duhului, dar nu era încă învățătura curată a apostolilor. Cele mai multe biserici pentecostale care s-au născut din această trezire au rămas în crezul trinitar care a fost formulat în anul 325 la Niceea, adoptat în 381 în Sinodul de la Constantinopol și numit „crezul apostolic”. Trebuie spus cu toată claritatea că niciun apostol nu a participat la vreunul din sinoadele menționate mai sus. **Mărturisirea de credință biblică este scrisă doar în Biblie** și doar ceea ce au învățat apostolii prin însărcinarea primită de la Mântuitor după înviere și sub călăuzirea directă a Duhului Sfânt **este apostolic și valabil până la sfârșit pentru Biserica lui Isus Hristos**. Este o înșelăciune atunci când se dă titlul „Nicio altă evanghelie” dacă apoi este prezentată o tradiție religioasă. Nu ajută nimănui să folosească cuvântul „biblic” dacă după aceea urmează o declarație care vine din secolul al IV-lea și își are originea în biserica de stat, dar nu are nimic a face cu Biblia! În Ioan 17, Răscumpărătorul nu vorbește despre unitatea multor biserici, ci despre unitatea spirituală a credincioșilor: „*Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una...*” (vers. 23).

Toți oamenii, din toate bisericile și denominațiile creștine ar trebui să ia seama foarte serios la cuvintele pe care le-a scris apostolul Pavel din însărcinarea lui Dumnezeu:

„După harul lui Dumnezeu care mi-a fost dat, eu, ca un meșter-zidar înțelept, am pus temelii, și un altul clădește deasupra. Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra” (1Cor. 3:10).

„Fiind zidiți pe temelii apostolilor și prorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos. În El toată clădirea, bine încheată, crește ca să fie un Templu sfânt în Domnul. Și prin El și voi sunteți zidiți împreună, ca să fiți un locaș al lui Dumnezeu, prin Duhul” (Ef. 2:20-22).

„Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți” (Ef. 4:5-6).

„Dar, chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema!” (Gal. 1:8).

Toți reformatorii au fost de acord în a-l respinge pe papa ca locțiitor al lui Hristos, precum și vinderea de indulgențe, venerarea fecioarei Maria și a sfinților, închinarea la icoane și moaște. Aceasta a inclus curățarea bisericilor reformate: statuile, icoanele și chiar orgile au fost îndepărtate. Din păcate, învățătura acestor biserici și denominații nu este încă în conformitate cu învățătura apostolilor; la o examinare mai atentă, fiecare denominație predică propria ei evanghelie.

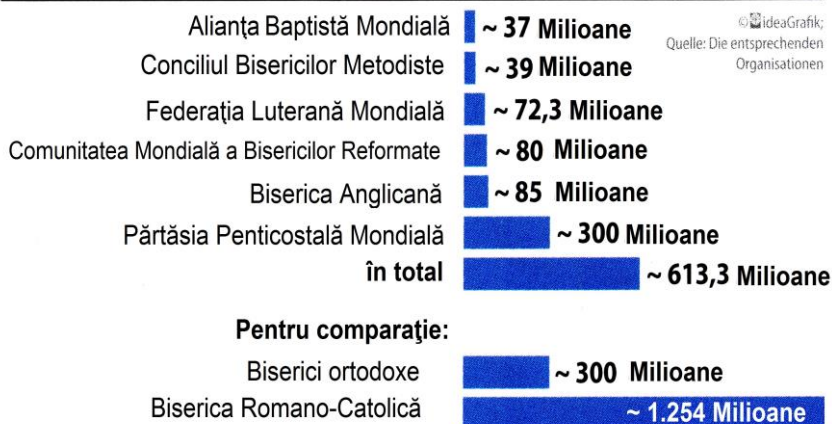
Apostolii nu ne-au lăsat nici trei, nici șapte sacramente care să ne mântuie sufletul. Ei au dus la îndeplinire marea trimitere din Matei 28:19, au predicat Evanghelia împăcării cu Dumnezeu și iertarea păcatelor și conform Marcu 16:16 i-au botezat în Numele lui Isus Hristos pe toți cei care au crezut. Acesta este Numele de legământ nou-testamentar în care Dumnezeu S-a descoperit ca Tată în Fiul și prin Duhul Sfânt. Mântuirea lui Dumnezeu este doar în El (Fapte 4:12). Formula trinitară „în numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt” nu este folosită nici măcar o dată în Biblie. Istoria internațională a bisericii confirmă faptul că în timpul primelor secole creștine credincioșii au fost botezați printr-o singură scufundare, doar în Numele Domnului Isus Hristos. Înțelegerea greșită asupra textului din Matei 28:19 își are originea în Sinodul din anul 381.

În Fapte cap. 2, atunci când Biserica a venit la viață, s-a predicat pocăința și iertarea păcatelor: *„«Pocățiți-vă», le-a zis Petru, «și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh»*” (vers. 38). Primii trei mii de credincioși au fost botezați (Fapte 2:37-41). Acesta este singurul model valabil în întreaga carte a Faptelor: Filip a predicat în Samaria și despre cei ce au crezut ni se spune că: *„...fuseseră numai botezați în Numele Domnului Isus”* (Fapte 8:14-

17). Petru a predicat Evanghelia lui Isus Hristos în casa lui Corneliu, un sutaș roman și Duhul Sfânt a căzut peste cei ce ascultau. Apoi citim: **„Și a poruncit să fie botezați în Numele Domnului Isus Hristos”** (cap. 10:43-48). Pavel a predicat în Efes celor ce urmaseră învățătura lui Ioan Botezătorul: **„Când au auzit ei aceste vorbe, au fost botezați în Numele Domnului Isus”** (cap. 19:3-6). Acest lucru rămâne valabil până la sfârșit în Biserica lui Isus Hristos.

Sute de articole pro și contra au fost scrise cu ocazia sărbătoririi Reformei având ca temă centrală „Reforma” și pe Luther. Un titlu sună astfel: „Destul cu cei 500 de ani de despărțire”. Peste tot au loc servicii de împăcare și întotdeauna este vorba de „unitate în diversitate”. Dar unde se vorbește despre împăcarea fiecăruia cu Dumnezeu prin Isus Hristos, Mântuitorul (2Cor. 5:14-21)? Când bisericile fiice se întorc în poala bisericii catolice mamă, ele mărturisesc prin aceasta că aparțin spiritual de acolo. Toți cei ce au găsit har înaintea lui Dumnezeu se întorc la biserica de la început, se întorc la învățătura apostolilor, care a ieșit din Ierusalim. Ultima chemare răsună acum, fiind adresată tuturor credincioșilor adevărați, indiferent de apartenența lor religioasă și ei vor asculta această chemare. **„De aceea: «Ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul cel Atotputernic»”** (2Cor. 6:17-18).

Distribuția celor mai mari grupuri din cadrul creștinismului

Să aruncăm o privire asupra întregii creștinătăți. Cine dintre cei peste 2 miliarde a trăit o adevărată pocăință și întoarcere la Hristos? Cine a trăit nașterea din nou din Cuvânt și Duh pe care Însuși Domnul o cere: „**Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu**” (Ioan 3:3)? Cine a avut o trăire a mântuirii așa cum este relatată în creștinismul de la început? Ceea ce a scris apostolul Ioan este valabil și astăzi: „**Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața**” (1Ioan 5:11-12). Nicio religie, nici măcar cea creștină, nu a adus vreodată unui om iertarea păcatelor și mântuirea lui Dumnezeu.

Cei 300 de milioane de penticostali și carismatici trebuie să se confrunte cu întrebarea: câți dintre voi v-ați pocăit, ați cerut iertarea păcatelor și ați fost botezați biblic **în Numele Domnului Isus Hristos**? Nu este așa că toate bisericile și denominațiile predică propria lor evanghelie și își zidesc propriile împărății, nu pe Hristos, care este Stânca Mântuirii, ci pe propriile lor crezuri? Iată ce cuvinte serioase a vorbit Domnul în Mat. 7:21-23: „**Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: «Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Și n-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?» Atunci le voi spune curat: «Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege»**”.

Roma – capitala lumii

Vineri, 24 martie 2017, Papa Francisc a primit la Vatican pe șefii de stat și de guverne din Uniunea Europeană. Marele eveniment a avut loc cu ocazia aniversării a 60 de ani de la semnarea „Tratatelor Romane”. Tratatul Romane au fost semnate pe 25 martie 1957 în Palatul Conservatorilor din Roma de către reprezentanții Germaniei, Belgiei, Olandei, Luxemburgului, Franței și Italiei. Aceștia au fost fondatorii Uniunii Europene. Într-o conferință de presă de la începutul

anului Papa a promis „să facă totul ca Uniunea Europeană să aibă puterea și inspirația pentru a merge mai departe”. Toți cei 27 au semnat și ei o nouă declarație comună în aceeași sală în care au fost încheiate Tratatul de la Roma în 1957.

Un vechi proverb spune: „Toate drumurile duc la Roma și doar unul duce afară”. Prorocul Daniel a văzut deja cele patru imperii mondiale (Dan. 2:36-45; 7:1-8): babilonian, medo-persan, grec și ultimul, cel roman, care a început în anul 63 î.Hr. Când Carol cel Mare a fost încoronat în anul 800 ca Împărat al romanilor de către Papa Leon al III-lea în Biserica Sf. Petru, el s-a văzut ca un urmaș al cezarilor romani. Până în anul 1806, denumirea oficială a domeniului guvernat de cezarii romano-germani a fost „Sfântul Imperiu roman”. Cel mai bine se poate vedea pe Internet cum Vaticanul este implicat în tot ceea ce se petrece în lumea întreagă. Cea mai mare preocupare se referă la pace și securitate. Un tratat de pace între Israel și Autoritatea Palestiniană obținut prin medierea directă a Vaticanului pare să realizeze acest obiectiv în Orientul Mijlociu, regiunea asupra căreia sunt ațintiți ochii întregii lumi. Dar apoi vine ceea ce a scris Pavel în timpul lui prin viziune profetică: „**Când vor zice: «Pace și liniște!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei...**” (1Tes. 5:3).

În ceea ce privește Israelul, toți ar trebui să ia foarte în serios ceea ce Dumnezeu Însuși i-a spus lui Avraam: „***Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine***” (Gen. 12:3). Aceste cuvinte sunt la fel de valabile azi, ca și făgăduința: „***Domnul va lua în stăpânire pe Iuda, ca partea Lui de moștenire în pământul sfânt, și va alege iarăși Ierusalimul***” (Zah. 2:12). Iudeea este partea cea mai importantă a Israelului și Ierusalimul a fost capitala Israelului încă de pe vremea lui David. Ierusalimul este menționat de 780 de ori în Biblie. Conform planului Său, Domnul Dumnezeu Își va încheia lucrarea de mântuire mai întâi cu Biserica dintre neamuri și apoi cu Israelul (Rom. cap. 11 și alte versete).

Credincioșii biblici ar trebui să ia aminte la semnele timpului și să-și pună la inimă Cuvintele Domnului: „***Când vor începe să se împlinescă aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie***” (Luca 21:28).

Așa cum Pavel a vestit întreg planul de mântuire al Lui Dumnezeu (Fapte 20:27) și a clarificat în epistolele sale fiecare temă și fiecare învățătură, la fel se întâmplă din nou în timpul nostru. Omul trimis de Dumnezeu în timpul nostru a fost William Branham. El a pus din nou pe sfeșnic și a luminat învățăturile de bază ale Bisericii. Învățătura de la început despre dumnezeire, botezul în apă, cina Domnului și toate celelalte teme au fost reasezate pe temelia pusă de apostoli.

Noi nu putem amâna corectarea până la judecata de apoi; atunci va fi un prea târziu pentru veșnicie. Judecata începe de la casa lui Dumnezeu: „***Căci suntem în clipa când judecata stă să înceapă de la Casa lui Dumnezeu. Și, dacă începe cu noi, care va fi sfârșitul celor ce nu ascultă de Evanghelia lui Dumnezeu?***” (1Pet. 4:17). Prin adevărata vestire, totul este reasezat acum și ajunge la încheiere în Biserica lui Isus Hristos din întreaga lume.

De îndată ce ultimul mesaj și-a împlinit scopul pentru care a fost trimis, Domnul Se va întoarce ca Mire (Mat. 25:1-10) și Își va lua Mireasa la Sine (Ioan 14:3). Fecioarele înțelepte vor intra la ospățul de nuntă ca Mireasă a Mielului (Apoc. 19:7). Eu cred ceea ce i-a fost spus

fratelui Branham de către Domnul și anume că mesajul Cuvântului descoperit care i-a fost încredințat lui premerge a doua venire a lui Hristos. Acum totul ajunge la încheiere, chiar și adevărata vestire a Cuvântului adevărat. Ferice de cei ce-L pot crede pe Dumnezeu așa cum L-a crezut Avraam (Gen. 17:5, Rom. 4:17)!

În a doua sa epistolă către Timotei, Pavel a putut scrie: **„Însă Domnul a stat lângă mine și m-a întărit, pentru ca propovăduirea să fie vestită pe deplin prin mine și s-o audă toate Neamurile. Și am fost izbăvit din gura leului”** (2Tim. 4:17). Eu mulțumesc Domnului că El m-a chemat, m-a trimis și mi-a dat îndrumări. În încheiere, vreau să-I mulțumesc pentru că până în ziua de azi mi-a acordat privilegiul de a purta mesajul curat al Cuvântului în întreaga lume. A Lui să fie slava pentru toată veșnicia.

Noi suntem strâns uniți cu toți frații și surorile din lumea întreagă și ne amintim unii pe alții în rugăciunile noastre. Fie ca Domnul Dumnezeu să binecuvânteze bogat pe frații din toată lumea care împart Cuvântul curat, hrana spirituală curată.

„Iar a Aceluia care poate să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale, singurului Dumnezeu, Mântuitorul nostru, prin Isus Hristos, Domnul nostru, să fie slavă, măreție, putere și stăpânire, mai înainte de toți vecii, și acum și în veci. Amin” (Iuda 24-25).

Noi așteptăm să se împlinescă 1Tes. 4:13-18: „...noi cei vii, care vom rămâne până la venirea Domnului, nu vom lua-o înaintea celor adormiți. Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh...”.

Fie ca Domnul să vă binecuvânteze pe toți!

Din însărcinarea Lui,

Bro. Frank

Dacă sunteți interesați să primiți literatura noastră,
puteți scrie la adresa de mai jos:

Mission Center
P.O. Box 100707
47707 Krefeld
Germany

De asemenea, puteți urmări pe Internet întâlnirile noastre
lunare din primul sfârșit de săptămână al fiecărei luni:

Sâmbătă seara, la ora 20:15
Duminică dimineața la ora 10:45.

Predicile pot fi ascultate în treisprezece limbi.
Să aveți parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent
conform planului Său de mântuire!

Homepage: <http://www.freie-volksmission.de>

E-mail: volksmission@gmx.de

© E. Frank

Dragi frați și surori în Hristos,

Cu adâncă recunoștință în inima mea privesc în urmă la cei 47 de ani care au trecut de când l-am întâlnit pe fr. Frank pentru prima dată. Cu adevărat pot spune: „*Cunosc acum că ești un om al lui Dumnezeu și cuvântul Domnului în gura ta este adevăr!*” (1Împ.17:24).

De la început am putut asculta predici ale fratelui Branham traduse de fr. Frank și am citit scrisorile circulare și broșurile cu temele biblice cele mai importante pe care le-a scris.

Cuvântul profetic pentru timpul nostru a fost rânduie biblic, precum și evenimentele care sunt în legătură cu timpul sfârșitului. Aceasta a contribuit considerabil la creșterea mea spirituală.

Eu pot depune mărturie cum a lucrat Duhul lui Dumnezeu în adunări. De fiecare dată Cuvântul lui Dumnezeu ne-a fost proaspăt descoperit de la scaunul de domnie al lui Dumnezeu.

Prin harul lui Dumnezeu, am avut cinstea să-l însoțesc pe fratele Frank în unele călătorii misionare, în special în țările vorbitoare de limba portugheză.

Sămânța originală a Cuvântului lui Dumnezeu a fost semănată. A fost vestită aceeași învățătură pe care apostolii au primit-o de la Domnul. Noi am fost aduși înapoi la credința părinților noștri conform făgăduinței din Mal. 4:5-6. Hrana depozitată a fost împărțită conform Mat. 24:45-47.

Niciodată nu am auzit altceva de pe buzele fr. Frank decât Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Pe de o parte sunt cei ce s-au oprit la slujba puternică a fratelui Branham și totuși răsucesc afirmațiile lui care sunt greu de înțeles, spre pierzarea lor (2Pet. 3:16) și pe de alta sunt cei ce țin pasul cu ceea ce face Dumnezeu în prezent și rânduiesc toate lucrurile în mod biblic.

Noi ne găsim acum înaintea revenirii iminente a Domnului. Să arătăm aceeași râvnă și să aducem lucrarea lui Dumnezeu și pe purtătorul Cuvântului în rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Țineți minte: lucrurile cele mai bune sunt pe cale să vină!

Uniți în dragostea lui Hristos.

Fratele vostru, Helmut Miskys